

(CD-82) ૯ – પ્રાતઃકાળથી શું કરે છે?

પ્રાતઃકાળથી શું કરે છે? મારું પુદગલ,
તેને જાણી જોઉં ‘હું’, અચર જુએ છે સચર,

‘મારી કાયા’ જોઉં હું સવારથી શું કરું?
ચા, પાણી, ખાધું પીધું, લોટે ગ્યો જાણું,

ધંધા વખતે ગુસ્સો, ચીડ તે બધું હું જાણું,
પણ તે બધું અભિનય રૂપે, ‘હું’ નથી પરમાણું. -પ્રાતઃકાળથી..

મારું સ્વરૂપ શુદ્ધાત્મા, ‘મારું’ પરમાણું ય,
દેહાદિથી ભિન્ન છું, અન્વય ગુણી અભય

અવળાં સવળાં દ્વંદ્વ મન, તેને ય જાણી જો,
મહા પુરુષાર્થે પરાક્રમી, જ્ઞાતા જોયો જો. -પ્રાતઃકાળથી..

અહંકારને દમ દીધો, હેહો બેસી જા,
કષાયને ઉપવાસ વ્રત, સ્વરૂપમાં સીઝા.

પ્રાકૃત્ત સર્વે ચડ ઉતર તેનો ‘હું’ દ્રષ્ટા,
અ ગુરુ લઘુ સ્વભાવથી જ, હું કેવળ જ્ઞાતા. -પ્રાતઃકાળથી..

પુદગલે શું શું કર્યું, દીવસે અતિક્રમીને,
દોષ દીઠાં ત્યાં પ્રતિક્રમી, જોઉં છું જાણીને

બે માઈલી દરિયા ઉપર, સાંકડી એક પટ્ટી,
તે પટ્ટી પર ચાલતાં, રહી તે જાગૃત્તિ -પ્રાતઃકાળથી..

ઝોકું આવ્યું તો પડ્યો જગત વિચારો સ્ટોપ,
એવી ખપે એકઝેક્ટનેસ, સ્વ રમણે, સ્વ યોગ,

જનમ પહેલાં, મોત પછી, દુનિયા જો, ચાલે જ,
ડખા ને સળીયું બંધ કર, પડી જઈશ થાળે જ. -પ્રાતઃકાળથી..

કર્તા છે, જે જાણે નહીં, જાણે તે અકર્તા,
પુદગલને જે પ્રકાશે છે, શુદ્ધાત્મા અપના

ઉપયોગ ખસવા દેવો નહીં, જ્યાં આત્મા જાગૃત,
ઉપયોગે ઉપયોગથી, પરમાત્મા જ સ્વગત. -પ્રાતઃકાળથી..

જે કાંઈ પણ બની રહ્યું, ઠાર્યું એ જ ‘કરેક્ટ’
કોઈને દુઃખ દાયક થતાં, વિચાર કર રીજેક્ટ.

પુદગલના સંયોગપર, કાબુ નથી કોઈનો
વ્યવસ્થિત શક્તિ ઉપર, બનતું અંદર જો (૩). -પ્રાતઃકાળથી..

